

Д. Славчевъ.

Коприна отъ стъкло.

Ние познаваме стъклото като твърдо, крехко вещество. За това и заглавието на статията изглежда невъроятно. И все пакъ така е. Стъклена коприна — или стъклена вълна, или стъкленъ памукъ — това сж отдавна известни нѣща.

Стъклото, което днесъ се получава въ хиляди видове и форми, има най-различно приложение въ практическия животъ. Отъ него се получава и единъ особенъ продуктъ, познатъ твърде отдавна: *коприна отъ стъкло*. Отъ стъкло могатъ да се изтеглятъ тънки жици, съ дебелина едва нѣколко микрона (единъ микронъ = $\frac{1}{1000}$ отъ милиметъра). Стъклената коприна може да се преде, да се тъче, да се напластява като плъсть. Стъклената коприна е доста мека, гъвкава, съ хубавъ коприненъ блѣсъкъ; не се промѣня отъ студъ, отъ влага, отъ горещина, отъ киселини и основи. Отъ стъклена коприна не могатъ да се приготвятъ дрехи, но тя е много добро изолационно сръдство противъ топлина, звукъ и електричество.

Когато човѣкътъ е помислилъ да произведе изкуствени тъкачни влакна, той е спрѣлъ своето внимание на две вещества, които даватъ красивъ, блѣскавъ косъмъ: захарьта и стъклото. Захарьта се оказала неудобна, защото лесно се разтваря въ вода. Затова пъкъ съ стъклото сж постигнати много добри резултати. За коприна отъ стъкло говори преди двесте години Реомюръ (1734 г.), а Бронфо презъ 1850 г. успѣва